

חבית

שבועון קבוצת יבנה

ח' בכסלו תשפ"ב - (12.11.21)

”ותאמר הפעם אודה את-ה על כן קראָה שְׁמוֹ ...” (בראשית כ"ט ל"ה)
בתמונה: מפה עליה רקמו לכבוד ימי הולדת את שמותיהם של הילדים שנכנסו לגן, בתוספת קישוט סמלי. יזמה במשך מספר שנים שרה בלנקשטיין, בהיותה גננת. צולם בבית האדום.

שבת פרשת ויצא

כניסת השבת – 16:20 צאת השבת – 17:21

ואני תפילתי לך

תפילת מנחה בימות החול – 16:35

שבת פר' ויצא

16:20 - הדלקת נרות

16:35 – מנחה, קבלת שבת, ערבית

שיעור אחרי התפילה : אייל זנה

08:00 - שחרית

13:00 - מנחה גדולה

16:20 - מנחה קטנה

17:21 - צאת השבת

שבת שלום !!

שיעור לאחר מוסף מפי

נצ"מ מאיר-דב (ברקו)

ברקוביץ'

בנושא

”על טורים ורשתות
בהתמודדות עם אלימות
במשפחה”

מלא טוב !

- * לסבתא וסבא נורית וזהר ברטוב, לסבתא רבתי רוחי, ולכל המשפחה, להולדת ההנכדה/הנינה, בת למאור ואור ברטוב.
- * לאורי גרוס לבר המצווה ולהורים ורד ומושיק.
- * ללאה ורפי שרקי, למשה ולטובה שטיינר להולדת הנכדה/הנינה, בת לנוגי ואיתמר.
- * לחגית ואלדד שמעון להולדת הנכד, בן בכור למרים ונעם גפר.
- * לדורית ושמשון (סאני) מונדרר, לבת המצווה של הנכדה אורלי, בתם של נירית ונתי אטיאס

להתראות בשבת !

- * שבת בר המצווה של ליעד נחליאל תחול בשבת פרשת "וישלח", ט"ז בכסלו (20.11).
- * שבת בר מצווה של איתן דיטש תחול אי"ה בשבת פרשת מקץ, שבת חנוכה, ר"ח כסלו (4.12). המסיבה במוצאי שבת.

תזכורת: לבעלי השמחה עדיפות בקבלת דירות אירוח

הרמב"ן מציע פתרון מעניין: יעקב לא באמת מטיל ספק או מציב תנאי, אלא שבכל לשון עתיד תיכתב בתחילת המשפט המילה "אם" במובן של "כאשר" או "כשיגיע הזמן" כמו במקום אחר – "אם יהיה היובל לבני ישראל" (במדבר ל"ו, ד').

מדבריו עולה שיעקב מאשר את דבריו של אלוקים ומכין את עצמו לשלב שבו תתקיימנה הבטחותיו.

הסבר זה מתיישב עם פליאתו של יעקב בהקיצו מהחלום, המבוטאת במילים: **"אכן יש ה' במקום הזה ואנוכי לא ידעתי"**.

יעקב הופתע מכך שדווקא שם באמצע הדרך, באקראי, בחר אלוקים להתגלות אליו. אולי זה בדיוק מה שגרם לו לנדור את הנדר, לאשרר בליבו ובפיו את הדברים שחלם עליהם כדי להפנים שיום אחד הם יתגשמו.

אפשר ללמוד מכאן על כוחן של התחנות הקטנות שבדרך. לפעמים הן טומנות בחובן חלומות גדולים ומשמעותיים יותר מן היעד המתוכנן מראש.

פרשת "ויצא" נפתחת בסיפור "סולם יעקב" - אותו חיזיון המתואר בחלומו של יעקב בלילה אקראי במקום ושמו לוז. על פניו, זאת בסך הכל תחנת מעבר במסע הבריחה של יעקב מבאר שבע מאימת אחיו המרומה, לעבר חרן - המקום ממנו הגיעה אמו ושעתידים להיוולד בו 12 השבטים.

אלא שבתחנה זו משמיע יעקב הצהרה מעניינת וגורלית מאד! לאחר שהוא מקיץ משנתו, הוא לוקח את האבן עליה ישן, הופך אותה למצבה ובכך מקדש אותה, קורא למקום "בית אל" ולבסוף, בהשראת חלומו, הוא נודר נדר במילים הללו:

"אם-יהיה אל-הים עמדי, ושמרני בדרך, הנה אשר אנכי הולך, ונתן-לי לחם לאכל, ובגד ללבש, ושבתני בשלום, אל-בית אבי-והיה ה' לי, לא-להים".

מעשה זה מעורר תמיהה! כיצד ייתכן שיעקב מציב תנאים לאלוקים ובא אליו בדרישות? האם רק כאשר יקיים אלוקים את מה שהבטיח לו בחלומו – הגנה וביטחון, יקבל אותו יעקב כאלוקים? על פניו זה נשמע כמו פקפוק באמינותו של אלוקים ופגם באמונתו של יעקב.

שם ומשמעות / דינה ספראי

שם סבא יוסף ז"ל, שנפטר כשהייתי בחודש החמישי להריון עם עינב.

כל ההקשרים התחברו יחד ובירכנו בברית, שיקבל מסבא יוסף את התכונות אותן מסמל העינב ביהדות ואת האהבה לטבע. ניתן לומר שחלק מהתכונות אכן סבא יוסף הוריש לעינב שלנו, וכי יש המשכיות לפחות בתחום הזה.

גפן נולדה בב' בשבט - שם של אחד משבעת המינים. **כרמל** = הכרם של האל. הוא נולד בין פורים לפסח, תקופה בה קוצרים את הקלי והכרמל, החיטה הראשונה. חיטה זו נחשבת לחיטה הכי משובחת ומזינה. קטפו אותה בשעת הדחק כשהקמח מהשנה החולפת אזל. **זימרי** - מלשון לזמור את הכרם - גם היא נולדה בתקופת השנה בה מתבצעת זמירת הכרם.

לכל ילדינו שמות שניים של סבא וסבתא שלי וגם של פיליפ. כך שכל ילד קרוי גם על שם מדורות משפחתו. היו לנו שמות זהים משני הכיוונים."

♥ האם גם תמי חיות נקראה בשמה בגלל

תכונות של עץ התמר?

תמי מפתיעה: "אני קרויה תמר כי אמי הייתה בארגון האצ"ל וזה היה השם המחתרתי שלה.

יש לנו אפילו מסמך שכתוב עליו:

"הקצינה תמר הינה קצינת סעד שלנו".

היא הייתה מבקרת פצועים של הארגון. והייתה

הכמיהה, התקווה וההודיה של אמהות האומה - נטבעו בשמותיהם של אבות השבטים. יצאנו לחפש אחרי המשמעות והכוונה מאחורי שמות בקבוצת יבנה.

♥ לא פעם השם הנבחר נראה כאילו היה שם תמיד, וחיכה שנבחין בו. כך למשל מספרת **רוחי ברטוב** כי על השם **שי**, היא וגדעון ז"ל חשבו כל אחד לחוד, בלי לדעת שזה השם שהשני בחר. רוחי: "הרגשתי שהוא מתנה אחרי שהיו לי שתי הפלות. שי נולד ביום שחרור ירושלים (ר"ת - ש"י) ובדיעבד, יצא שזה על שם סבא שלי שקראו לו ישעיה (שבכלל לא חשבתי לקרוא על שמו).

"לרון", מוסיפה רוחי, "קראנו בשמו כנראה ברוח הנבואה, כי רון ידע לשיר לפני שידע לדבר. הוא שר במקלה ומשמש כבעל תפילה, וגם עסק בהגברה באירועים יחד עם גדעון. מעניין שדווקא לרון הייתי שרה (מזייפת) המון כשהיה תינוק ופעוט. ברכה כוכבא תמיד התפעלה שרון שר נכון, למרות שאני זייפתי".

♥ משפחת קולמן בחרה לילדיה שמות

הקשורים לכרם. אושר מסבירה: "בנו הבכור הוא **עינב - יוסף**. עינב נולד בקיץ - והענבים הם פרי של קיץ. הוא ילד בכור - ושמו מסמל פריון, ברכה, שמחה וקדושה. השם הזה טומן בחובו אהבה לאדמה ולטבע, שגשוג והמשכיות דורות. שמו השני הוא על

שמסביבו. שילמד להסתכל ולחפש במציאות
ולראות את מה שיש, את הטוב באנשים
ובכלל, ומתוך זה להיות "יהודה" אדם
שיודע להודות.

מדריכת נשק. החזיקה במחבוא בביתה
אקדח וליוותה לוחמים ברחוב, כדי שלא
ייראו חשודים, אלא ייראו כמו זוג שמטייל.
הדביקה מודעות ועוד.

כך גם התפללנו בתקופה הזו, שמתוך הפחד
והחששות, הקושי לחגוג ברית רק עם 10 אנשים
וכל הגזרות שקיבלנו, נצליח לשמוח ולראות
מה שיש, ולהודות לה' על הטוב ועל היש.

♥ וגם הקורונה הצמיחה, בעקיפין, שם חדש
ומשמעותי - **רואי יהודה**, בנם הצעיר של
שירה ובניה גרוס. **שירה**: "קראנו לו רואי,
שישתמש בתכונת הראייה לראיית הטוב

3אתכם לפזם ובואכם הפזם !

ברכות למתגייסות הטוריות שלנו –

עמר אניקסטר - לתצפיתניות ושחר **מוזס** - לטכני של חיל האוויר.

המון הצלחה ושירות משמעותי לשתיכן!

ברכות הצלחה ונחיתה רכה באזרחות לרון גלס, שהשתחררה משירות
משמעותי כתצפיתנית ונמצאת בחופשת שחרור, לפני "שנת בית" בקיבוץ.

שפע ברכות לשושן נחליאל ושיזף, על הודעתם המשמחת שבכוונתם לבוא
בברית הנישואין אחרי חג השבועות הבעל"ט - מאחלים לכם אך טוב ושמחים
בשמחתכם ובשמחת משפחתכם.

בהצלחה רבה בהמשך הדרך לנעה באוסי שסיימה תקופת "שנת בית"
מוצלחת בחנות השעונים, ומתחילה את מסלול העצמאות הכלכלית, כאן בקיבוץ,
ולרותם מוזס שפורשת כנפיים ועוברת למושב בן שמן.

שתהיה התחלה טובה לשתיכן!

אוהבים ואהיבכם,

וצדנת צ'צ'רים

סבתא טרודה מדליקה נר נשמה / מירון ששון

מותוך דף הפייסבוק של מירון ששון

שאולי הייתה או לא הייתה שם. על היוודע הבשורה, שאביה מוכה עד זוב דם ברחובות ביבליס, וכעבור שלושה ימים מת מפצעיו. על הדודות שהפצירו בה לעזוב את גרמניה, ושעלו בעשן השמימה בטרזין, כחמש שנים לאחר מכן.

אז היא הדליקה נר נשמה. והיום סבתא אסתר מדליקה במקומה, וגם תלך הערב לבית הכנסת בקבוצת יבנה, שיואר באור גדול לזכר בית הכנסת של הוריה בוורמס, ממנו יצא רש"י, ושהושחת באותו הלילה של התשעה בנובמבר.

*

קראו לו נפתלי הרמן קנטל, אבא של סבתא טרודה, וכשביקרתי בפרנקפורט החלטתי לחפש את קברו. מצאתי באינטרנט ספר באנגלית בו נכתב כי הוא נקבר בבית הקברות היהודי באלסבאך, שריכוז את מתי הערים הסמוכות. למרבה המזל, והאירוניה, ליד בית הקברות מוקמה תחנת רכבת, מרחק של שעה מפרנקפורט.

מצאתי את עצמי, לבד, באמצע חור ירוק ויפה, מנווט את דרכי לבית הקברות של אלסבאך. קלטתי שלא הבאתי כלום. הלכתי ברגל עוד כעשרים דקות לסופרמרקט, וקניתי נר ופרחים. אין לזה צורה, לבוא לסבא נפתלי בידיים ריקות.

אבל בית הקברות היה נעול. שער הכניסה לבית הקברות, שנחרב בליל הבדולח יחד עם חדר הטהרה בידי כוחות S.A., שופץ והוחלף. חומת אבן בגובה שני מטרים בערך

בכל תשעה בנובמבר, סבתא טרודה, סבתא רבנא שלי, הייתה מדליקה נר נשמה. סבתא אסתר, בתה, מספרת שרק שכשהגיעה לגיל בגרות העזה לשאול את אמא שלה למה היא מדליקה נר בכל שנה בתאריך הזה. רק אז סבתא טרודה סיפרה על ליל הבדולח.

היא הייתה בת 27, בגיל שלי, כשאבא שלה נרצח. היא כנראה הייתה במחסן הבגדים או במטבח של קבוצת רודגס כשהגיעה אליה הבשורה, 3,000 קילומטר משם. כארבע שנים קודם לכן, כשהייתה בשנה השנייה ללימודי הרפואה בהיידלברג, גורשה מהאוניברסיטה. דודותיה הבהירו לה שהיא חייבת לעזוב את גרמניה. היא הצטרפה להכשרה של ברית החלוצים הדתיים והתאהבה במנהל ההכשרה. כעבור שנתיים, בחורף של 1937, הם ארזו את עצמם ואת בתם בת החצי שנה, סבתא אסתר שלי, והגיעו לכאן.

רק בשנה האחרונה הבנתי את זה. על הסבא שנרצח בליל הבדולח שמעתי עוד מילדות, אם כי לא ידעתי לומר את שמו ושל מי הוא אבא בדיוק. את לוח הזמנים המשפחתי גם כן ידעתי, פחות או יותר, לסדר: לידת סבתא אסתר ב-1936, עלייה לארץ ב-1937, ליל הבדולח ב-1938.

אבל רק עכשיו עיכלתי את הקריעה הזו מהמשפחה: כשסבתא שלי, בת פחות משנתיים, משחקת בארגז החול (אם היה כזה) של הקיבוץ, סבא שלה נרצח בפוגרום אכזרי, בידי שכניו.

לא הספקתי אף פעם לשאול את סבתא טרודה על הפער הזה. על תחושת האשמה

התיק שלי מעבר לחומה. זהו, עכשיו גם ככה אין לי אופציה לסגת. טיפסתי על שער הברזל, הצלחתי להעביר רגל אחת, נתקעתי למעלה, משקיף אל עבר הירדן. איך הגעתי למצב הזה? איך מצאתי את עצמי תקוע, לבד, בראש שער ברזל של בית קברות יהודי, מחפש את הקבר של הסבא של סבתא שלי? איזה ברדק.

קפצתי מלמעלה, מה שיהיה יהיה. עכשיו אני תקוע בתוך בית קברות יהודי ואין לי מושג איך אני יוצא ממנו. התחלתי לחפש את הקבר. עברתי שורה שורה, בין אלפי קברים, אוסף בדרך קורי עכביש שמילאו את כל החולצה והמכנסיים שלי. חיפשתי את סבא נפתלי, אבל לשווא.

התחיל להחשיך, הרגשתי פתאום נורא לבד. הייתה שם לחות מטורפת, ביצה טובענית של זיכרון ושורשים ורצח. התקשרתי לסבתא

אסתר בשיחת וידאו, והראיתי לה את בית הקברות. היא מעולם לא חזרה לגרמניה, וכנראה שגם לא תחזור. הוצאתי מהתיק את הנר וזר הורדים. הנחתי אותם ליד חומת בית הקברות והדלקתי את הנר יחד עם

סבתא. חיכיתי שם, עוד כמה רגעים, הלהבה רקדה בשלולית שעווה.

נשפתי על הנר. המקום הזה חווה יותר מדי שריפות. אני לא צריך עוד אחת על מצפוני. הבטתי אחורה אל סבא נפתלי, היכן שלא יהיה. טיפסתי על שער הברזל, קפצתי החוצה, ורצתי אל הרכבת האחרונה.

מקיפה אותו. היא נבנתה באמצע המאה ה-18 בהוראת לודוויג השמיני, רוזן הסן, כמחווה של רצון טוב ליהודים. וכעת, המחווה היפה תוקעת אותי בחוף.

בית הקברות צמוד לשכונת מגורים. בחצר שממול לשער הכניסה, סבתא חביבה עושה בייביסיטר לנכד שלה. אני מנסה לא להיראות תמהוני, או חוליגן שבא להשחית בית קברות יהודי בסוף היום. ניסיתי לטפס על חומת האבן - שככל הנראה כל אדם אחר היה עובר אותה בקלות - ללא הצלחה. הסבתא הביטה בי כל הזמן הזה, בנימוס. היא ניסתה לשדר כאילו המראה של אדם שמנסה להתגנב לבית קברות לא מטריד אותה.

בצעד של ייאוש החלטתי לגשת אליה. שאלתי באנגלית אם אפשר לשאול כיסא. היא לא הבינה מה אני רוצה ממנה. גייסתי

את גוגל טרנסלייט.

כתבתי בעברית:

"אולי אני יכול לבקש כיסא? באתי לראות את הקבר של סבא שלי, אבל השער נעול". הגשתי לה את הפלאפון שלי, שתקרא. היא הביטה

במסך, הרימה את העיניים אלי, ואמרה בפנטומימה שאין לה כיסא, תוך שהיא מתעלמת מכיסא הפלסטיק שעמד רק מטר ממנה.

ידעתי שאני לא יכול לפסס את זה. מה הסיכוי שאני אחזור לבית הקברות הנידח הזה מתישהו? בצעד אימפולסיבי זרקתי את

חברי
תכנית
תל"מ
חגגו
השבוע
את חג
הסיגד.

החג צויין על ידי חברי התוכנית באכילת מאכלים על טהרת המטבח האתיופי, ובסיפורים על שורשי המשפחות של כל אחד ואחד מחברי התכנית.

"תלמידי וצוות החטיבה -
בביקור בבסיס חצרים.
התלמידים זכו להצגת יחידות

הבסיס, כולל תצוגת תכלית של יחידת הכיבוי וביקור ביחידות ובמטוסים. תודה לאבידע על התיווך", כך נכתב בדף הפייסבוק של ביי"ס העל יסודי. ביקשנו מאבידע איטלי לשתף. "מה מיוחד בזה?" שואל אבידע. אני מדברת איתו על העלאת קרנו של החינוך, על קושי אפשרי של בני הקיבוץ לחזור ללמד במחוזות ילדותם, ועל השילוב הכל כך יחודי שעשה, בין שני עולמותיו. הוא מתרצה ומספר:

"השתחררתי לפני שנתיים. אני אוהב לעבוד עם נוער, ובשנים האחרונות אני פעיל בתוכניות קיץ למיניהן. מלכתחילה חשבתי לעבוד עם נוער במצוקה. כשהשחרור

כשישים איש, משפחות עם ילדיהן, סבים ונכדיהם, ילדים ותלמידים מהתיכון ואחדים מבני הגיל השלישי, התייצבו ביום רביעי האחרון לקטיף תירס בחלקת השמיטה. האווירה היתה מצוינת, כך מציינים משתתפי האירוע. נקטפו שישה דולבים ועדיין נשארו בחלקה תירסים שאינם בשלים שייקטפו בבוא עתם. את הדולבים יאספו בעוד ימים אחדים משאיות של לקט ישראל. שאלנו את חנה שבט, ותיקת הקוטפות, איך

היה. חנה: "היה

חמוד. אני מאוד

תומכת בדברים

כאלה. קודם כל

הרעיון של

לשתול את

התירס בשדה

במיוחד

לשמיטה. והיה

מאוד יפה שהילדים קטפו. אני חושבת שבגלל שהחושך היה מוקדם מאוד צריך לעשות את זה יותר קצר. מבחינה פיזית לא היה לך קשה? חנה: הייתי זהירה, אני מכירה את היכולות שלי. זה יותר מתאים לסבים צעירים בני ששים ושבעים. אבל זה לא בדיוק לגיל 80 פלוס. כל אחד והגיל שלו. אחד הדברים שאני אוהבת זה לראות את הפעילות הרב דורית זה כל כך חיובי שאפשר לעשות דבר כזה. אני: חנה, תודה לך חנה: "תודה לקיבוץ על ההזדמנות".

האוויר. בבית הספר לטיסה הם נפגשו עם אחד ממפקדי הבסיס ועם מפקד טייסת, שהוא גם אבא של אחד מתלמידי בית הספר.

הם שמעו על חיל האוויר וצפו בכמה סרטים יצוגיים מהשנים האחרונות. ואחר כך הראינו להם את יחידת הכיבוי, שהציגה בפניהם הצגת תכלית איך מכבים מטוס בוער. חלק מהחבריה אפילו התחפשו לכבאים כדי "לכבות שריפה". הלכנו לטייסות המבצעיות ופגשנו הסברים על F-15 ו F-16 כך שהם ראו את הצד ה'לא לוחם' של הכיבוי, וגם את הצד הלוחם.

איך אתה מתאקלם בתפקיד?

עדיין יש התרגשות גדולה מלעשות משהו חדש, עולם אחר לגמרי. זה דורש כישורים אחרים וחדשים, אבל יש צוות תומך ועוזר וזה כ"ף.

יש יתרון בניסיון ובבגרות. בגיל 44 זה לא כמו בגיל 20. כבר יש פרופורציות ממה מתרגשים וממה לא. מכיוון שיש לי ילדים בגיל הזה, אני מכיר חלק מהקשיים שמתמודדים איתם בגיל הזה. זה עוזר, אבל עדיין זאת התמודדות.

התקרב, התאפשר לי ללמוד, במסגרת תוכנית של הסבה להוראה, לפורשים. החלטתי להוציא תעודת הוראה ואז לראות. למדתי במכללת קיי, וכשנדרשתי לעשות התנסות, אך טבעי היה לי לעשות את זה בבית הספר שבקיבוץ. כאן זה בית, וגם שניים מילדיי הגדולים עדיין לומדים פה. והבכור סיים לימודיו בביה"ס כאן.

כשהסתיימה שנת ההתנסות הראשונה שלי כאן והתחלתי לחפש עבודה, פנו אלי שאחנך את כיתה ט'. היה ברור לי שאני לא הולך להוראה מקצועית אלא לחינוך כיתה, או לפחות לשילוב בין השניים. כך נכנסתי להוראה בשנת קורונה. התלבטתי בין פה לבין בית הספר 'צפיתי' שבכפר מנחם, ובסוף, אחרי שנה עם הצוות המדהים שיש פה, קיבלתי את ההחלטה ללמד פה. קיויתי ללמד בתיכון אבל כל העמדות היו תפוסות, ומצאתי את עצמי מחנך מחזור של כיתה ז'. סידרתי מערכת שעות שיש בה יום פנוי אחד, שהוא יום המילואים השבועי שלי כנווט קרב. יום שהוא חובה ונועד לשמור על כשירות מבצעית.

אז איך נרקם הביקור בחצרים?

הטיול השנתי מפוצל לשניים, בני יומיים כל אחד. בטיול החורף רצינו לעשות משהו קצת שונה מהרגיל, ומכיוון שנסענו דרומה, חשבתי לשלב במסלול את "העולם השני" שלי ולהכיר אותו לתלמידי. לשמחתי ולהפתעתי, בבסיס חצרים הסכימו לקבל את כל 250 התלמידים. הופתעתי לטובה. חשפנו אותם בקצה הסרגל לעולם חיל

הבוסתן – עסק מצליח מחפש שותפים / מויש וסטרייך

אני מניח שכל מי שמבקר בבוסתן או מדבר איתי עליו, מרגיש שאני מאוד נהנה לעבוד במקום ויש לי סיפוק רב כשאני רואה את המקום קורם עור וגידים. אני גם רוצה להודות לחברים שעזרו לי בעבודה. בראש וראשונה למרדכי בר דרומא, שתמיד מוכן לתת יד, וכן לאנשי הנוי, הנגריה, החשמל, האינסטלציה ועוד. בלעדיהם לא היינו מגיעים למה שאנחנו היום.

יחד עם כל הכרת הטוב, אני ער לעובדה שהסוד להצלחת המקום בשנים הבאות יהיה המשך הפיתוח של הבוסתן ותחזוקת השטח. מי יתן ויהיה לי כוח להמשיך במלאכה, אך אני מכיר בכך שהגיע הזמן למצוא שותפים לפרויקט. לכן, אם יש חברים או משפחות שמעוניינים להקדיש כ-15 דקות שבועיות (או יותר), אקבל אותם בברכה ואשתף אותם בכל שלבי התכנון, הבנייה והתחזוקה.

מי שמעוניין להיות שותף בבוסתן, מוזמן לפנות אלי בכדי לקבל עוד פרטים.

בינתיים הציבור מוזמן לבוא לבקר בבוסתן בשבועות הקרובים, לראות את ההתקדמות במקום. שימו לב, בגלל בעיות של בוץ בשטח, כאשר תפרוץ עונת הגשמים יהיו שערי הבוסתן נעולים עד האביב, ומי שמעוניין להשתמש במקום בעונת החורף יוכל לקבל ממני מפתח לפי הצורך.

בנצי טסלר ייסד את הבוסתן לפני כ-40 שנה וטיפל בו במסירות במשך כמה עשורים. יישר כוח לבנצי. אך מכל מיני סיבות, עד לשנת 2015 המקום עמד מוזנח, ובאותה שנה קבלתי על עצמי לנסות לשקם את האזור. עשינו תוכנית רב שנתית לפיתוח המקום, על בסיס: "אין להשקיע כסף רב במקום, עד שהציבור יגלה עניין בבוסתן". לכן, עם תקציבים לא גדולים (ולפעמים בלי תקציב בכלל), הצלחנו לקדם את תוכנית השיקום, והשנה אפילו זכינו בתמיכה של המועצה בסך 10,000 ₪, לקידום הפרויקט. גם הספקנו לשתול את רוב הצמחיה המתוכננת לפני התחלת שנת השמיטה, וזאת בעזרת

מתנדבים רבים שבאו לעזור.

למי שלא מכיר את הבוסתן, המקום מחולק לשלושה אזורים:

- 1 - הדרומי - למשפחות. יש בו מתקנים לילדים לבילוי, ואזורים למנגל ופיקניק.
- 2 - אזור צפוני פתוח יותר - לפעילויות כמו מדורות, טאבון וצופיות.
- 3 - אזור גינה מרכזי בסגנון יפני עם שבילים, מפל, צמחיה, גשרים ועוד. עד סוף השנה נסיים (שוב, בעזרת מתנדבים) בניית שולחנות קבועים ותאורת לילה יפה למקום. לפי התגובות שקיבלתי - הציבור מגיע ונהנה.

משולחנה של מנהלת אשכול השירות / מיכל סופר-ברלב

מי שאינה בעלת תו ירוק ורוצה להגיע לטיפול מתבקשת בבוקר הטיפול לבצע בדיקת אנטיגן לצורך שלילת קורונה. בשם דניאלה אני מודה לכן על שיתוף הפעולה.

ענף המזון

בשנים האחרונות אנו נתקלים בקושי, שהולך וגובר, בגיוס כוח אדם לענף המזון בכלל ולמטבח בפרט. לאחרונה עלה בידינו לגייס עובדים זרים למטבח. כל

העובדים הינם חוקיים ומתגוררים באשדוד הסמוכה. במקביל אנו בודקים את הנושא מהיבטים שונים.

יד 2

מחסן יד 2 מופעל ע"י ענף הבגד באחריותה של ליאורה גליק.

לאחרונה מגיעים למחסן פריטים שאינם מיועדים למחסן זה אני מבקשת להזכיר כי מחסן יד 2 מקבל טקסטיל לבית (מצעים, שטיחונים וכדומה), טקסטיל הלבשה (ביגוד, כובעים, גרביים וכדומה) נעלים, ותיקים). אין להניח בכניסה ליד 2 כל ציוד אחר כגון: כלי מטבח, מוצרי חשמל, תמונות וכדומה. בכל התלבטות ניתן לפנות ישירות לליאורה.

טיפול קוסמטיקה

טיפול הקוסמטיקה מופקד בידיה הנאמנות של הקוסמטיקאית דניאלה כבר שנים רבות. דניאלה מעוניינת לתת שירות זה לכלל חברותינו, יחד עם זאת, לבקשתה, כל

עמדות אשפה

בשבוע האחרון (תודות לחזקי מונדרר) עברו כל עמדות האשפה סידור וניקוי. אני מבקשת מהציבור לשמור על ניקיון העמדות ולא להשאיר אשפה מסביב לעמדות. לכל סוג אשפה יש כתובת.

פח כתום - מוצרי פלסטיק (כולל בקבוקי פלסטיק בעמדות שאין בהן מיחזורית (בקבוקים).

פח כחול - אשפת נייר.

דולב קרטון/מאצרת קרטון - אריזות קרטון בלבד!

קומפוסטר - שאריות פרות וירקות

פח ירוק - כל השאר.

ארגז פלסטיק - אריזות זכוכית.

אנא עזרו לנו לשמור על עמדות נקיות

ומסודרות

ריהוט כבד וכד' שמפנים מהבית אבקש לפנותו ישירות למאצרה ולא להשאיר אותו ליד פח האשפה.

משולחנה של הנהלת הקהילה / שמשון גוטליב

איזו אמנת שכנות שתטיב עם כולם. זה מזכיר לי משפט חכם שלמדתי בייעוץ הראשון שקיבלתי לפני 40 שנה – "היכן שיש מוכנות יש קבלה".

ביום שלישי דלק האור באולם האירועים - באולם התכנס צוות צח"י להשתלמות קצרה בנושא מוכנות לרעש אדמה. התפיסה הרווחת היא שתוך 70 שנה יהיה בישראל רעש אדמה קשה, והיו כבר כאלה בעבר שאחד הקשים שבהם היה ב-1927. השאלה היא תמיד ממתי מתחילים לספור. ועוד, ועל כך מסכימים כל המומחים, השאלה היא לא אם יקרה אלא מתי. ההשתלמות כללה לימוד תאורטי ולאחר מכן תרגול צוות צח"י בתרחיש אפשרי.

ביום שלישי דלק האור בבית הכנסת - לציון ולזכר ליל הבדולח השתרש הנוהג שבלילה בין ה-9 ל-10 לנובמבר מדליקים ברחבי הארץ וברחבי העולם את האורות בבתי הכנסת, סוג של נר זיכרון לליל הבדולח, הלילה שבו לפני 83 שנים נערך בכל רחבי הרייך השלישי פוגרום ביהודים וברכושם. באותו לילה קשה נהרסו כמעט כל בתי הכנסת בגרמניה.

ישיבת מועצה

בישיבת המועצה שהתקיימה ביום רביעי התקבלו למועמדות שמעון ותמר בזק וכן הומלצו לקבלה לחברות משפחות אבי וטליה גולדנברג, כפיר ותמר דגני, ניר ורני יעקבי. הקבלה לחברות היא לאחר אישור

ביום ראשון דלק האור באולם האירועים - באולם התכנסו דיירי הקומתיים הנשארים בביתם, על מנת לשוחח על המשמעות של בית דירות בו יגורו אלה לצד אלה או אלה מעל אלה צעירים ומבוגרים. כל זאת כהכנה לקיץ הקרוב בו יעברו 26 משפחות מדירות הקומתיים לביתם החדש, ואת מקומם יתפסו משפחות צעירות עם ילדים וטף. מטרת המפגש היתה לברר עם עצמנו ולתת תשובה על השאלה כיצד אנחנו בונים שכנות מאוזנת בה כל משפחה מבינה את צרכי המשפחה השכנה ומתגמשת בהתאם על מנת ליצור הרמוניה שכונתית; הרמוניה הכוללת גם את המרחב הציבורי: חדר המדרגות, רחבת הכניסה לבית ומשטח הדשא הירוק לפניו.

ביום שני דלק האור באולם האירועים - הפעם ההתכנסות היתה באותו נושא, באותו פורמט, אך היו אלה המשפחות הצעירות שגדשו את האולם, המשפחות שאי"ה יכנסו לדירות הקומתיים לאחר מעבר ה-26.

ביום שלישי הקרוב שוב נדליק את האור באולם האירועים - הפעם יהיה זה המפגש בו ייפגשו אלה עם אלה לבירור ושיח משותף, דיירי הקומתיים הנשארים בביתם ביחד עם המשפחות שעתידות לעבור לדירות המתפנות.

חשוב לנו לברר נושאים שעלולים לייצר קונפליקט וחשבנו לנכון עוד לפני כן לייצר

בהמשך אישרה המועצה את נוהל היציאה לעבודת חוץ ושימוש ברכב לעובדי חוץ. הנוהל יפורסם בשבוע הקרוב בקהילנט.

האספה והצבעה בקלפי מחוץ לאספה. ברוכות המשפחות ונאחל להן שהצטרפותם תהווה תרומה משמעותית לקהילה שלנו, עוד קיסם למדורת השבט.

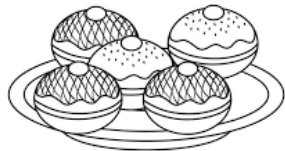
שולחן תרבות

❖ על הניסים – עם נחום לנדאו

"על הניסים בימים ההם בזמן הזה" - מההתנתקות ועד ימים אלה, בעוטף. אתגרי הזמן והחיים בעוטף ישראל.

מפגש עם יו"ר צח"י בקיבוץ סעד. ההרצאה מלווה בצפייה בסרטיו של נחום. **מתי? ביום שלישי, י"ט בכסלו, 23/11/21 בשעה 20.30 בבית עקד.**

❖ בתים מאירים ומארחים

"כל אחד הוא אור קטן וכולנו אור איתן" - חג חנוכה מאיר ושמת. ביום רביעי, כ"ז בכסלו, 1/12/21 – מוזמנים לבתים מאירים ומארחים, עם מגוון פעילויות. פרטים נוספים בהמשך.

❖ סיור עששיות

ועוד בחנוכה: סיור עששיות וחזיון אור-קולי במצודת ים אשדוד. פרטים והרשמה בקרוב, על לוח המודעות.

מתי? ביום חמישי, כ"ח בכסלו, 2/12/21.

שבת מבורכת, ועדת התרבות

רשימת טלפונים ועדכוני שעות פתיחה

רשימות מעודכנות של מספרי הטלפון הנייחים והניידים, ורשימה של שעות הפתיחה בענפי השירות השונים, נמצאת בבניין המשרדים בכניסה לחדר הצילום. מוזמנים לבוא לקחת! המזכירות

קטעים מתוך העמוד השבועי

מיזם בית לחיים – בטירת צבי, בשנה האחרונה הבית בטירה הכפיל את עצמו וכרגע יש בו 28 בנות. הקיבוץ העמיד מבנה נוסף לטובת הבית. בלביא, הבית לחיים הולך ומתמלא וכרגע הוא בתפוסה של 13 דיירים. ממש ביממה האחרונה התבשרנו על פתיחה רשמית של הבית לחיים בקיבוץ עין צורים, ובכך עולה מספרם של הבתים לחיים בקיבוץ התנועה ל-10!!! כל מפגש מסוג זה, מפעים ומרגש בכל פעם מחדש – בעיקר מהרצון של האנשים לפעול ולהוסיף טוב. בהחלט לא מובן מאליו. (עדי שגיא – קליטה ומעורבות)

שבת צעירים – הפרסום וההרשמה לשבת צעירים נמצא בליטושים אחרונים. ובינתיים זכרו ושריינו – שבת פרי "ויגש", 10.12 במלון חוף נחשולים. שבת של חיבורים וכיף, שבת של תוכן ורגעי קסם, שבת של שייכות ומשמעות. וגם... שבת זוגית שקטה ומפנקת. מוזמנים: זוגות בגילאי 25-45.

קישור לקבלת עמוד"ש ו/או דף פרשת השבוע למייל האישי:
[yhttps://forms.gle/Az8ARjpbEWiWECKD8](https://forms.gle/Az8ARjpbEWiWECKD8)
 קישור לקבלת עמוד"ש בקבוצת ווטסאפ
 שקטה:
<https://chat.whatsapp.com/JnrOesc6k9t62THjh4VyrI>

מיזם 'אור דולק בבית הכנסת' לציין 83 שנה לליל הבדולח

לקראת ליל ה-9 בנובמבר יצאנו לדרך. ההודעות נשלחו לכל קצוות העולם והתוצאות לא איחרו לבוא. שמחנו לשמוע על הצטרפותן של קהילות רבות למיזם, שמחנו שגם השנה בבית הנשיא הצטרפו למיזם והופתענו ושמחנו עד מאוד כשניתנה הוראה להדליק אור בבתי הכנסת בכל בסיסי צה"ל. בזכות מיזם 'אור דולק בבית הכנסת', הוארו קיבוצים, יישובים וערים באור יקרות, שהאיר מאות בתי כנסת בישראל ובעולם. מה שהתחיל כאירוע קטן ומקומי בבית הכנסת בקיבוץ טירת צבי, התרחב למיזם בהובלת התנועה ובשותפות מרגשת של גופים נוספים. השנה, הצילום הראשון של בית כנסת מואר הגיע כבר בשעות הבוקר (שעון ישראל), מבית הכנסת "קהילת בית ישראל" בעיר אוקלנד שבניו-זילנד. כשירד הלילה בישראל ובאירופה, זרמו הצילומים של בתי הכנסת המוארים בכל העולם ולא חדלו. אשרינו שזכינו להוביל את המיזם שיש בו ביטוי לבית הכנסת כמקום של חיבור, של תורה ותפילה. של תקומה. (שרה עברון, מזכ"לית)

מכירת הסדימ והנצלה

מכירת נעליים "חיים" גרביים, טייצים

סטודיו "שני"

ובנוסף דוכן לבגדי ילדות ונשים

מתי? ביום שני, י"א בכסלו, 15.11, בין השעות 16:00 ל-19:00 במשטח.

מכירת בגדי נשים "התחדשות"

מתי? ביום שני, י"ח בכסלו, 22.11 בין השעות 16:00 ל-19:00 במחסן הבגדים.

עפרה גוטליב

מרפאה – פרשת ויצא

אחות חירום 050-6998317/ 4000 איחוד הצלה 1221 דוא"ל mrkyavne@clalit.org.il

✓ בכל תלונה של כאבי גרון/שיעול/קושי נשימה עם וללא חום - נא ליצור קשר טלפוני עם המרפאה, להימנע מהגעה ישירה ולבצע בדיקת אנטיגן .

✓ הגיעו חיסוני שפעת לכל הגילאים - מוזמנים להתחסן בשעות קבלת קהל של המרפאה.

קבלת קהל ד"ר דיטש:

יום א' 17:00-15:30 ; יום ב' - 10:00-07:45

קבלת קהל מרפאה –בדיקות דם - לתאם מראש.

בימים א'-ה' בבוקר 13:00-07:00 למעט הפסקה ביום ג' בין 8.30 ל-10:00 ביום ו' – סגור.

צהריים וערב – בימים א' ד' 18:00-14:00. בימים ב' ג' ה' 15:00-14:00.

ב

בריאות טובה – לילות המרפאה

מכאן ועד מחר

רחל שפירא

דַּעְתִּי אֶת עֲנִיךָ וְשִׁמְחוֹתֶיךָ
מִדְּבַרְךָ וְיִרְקוֹתֶיךָ
וּכְאֲבֶיךָ וּבְרִכּוֹתֶיךָ
אֶהְבֶּתֶךָ.
רְאִיתִי אִישׁ רוֹכֵן עַל אֲבָנֶיךָ
מִלְחָשׁ כְּמַתְנַדָּה
רְאִיתִי נֶעַר מִבְּנֶיךָ
נֶעַר שָׂדֵה.

כּוֹכַב תּוֹעָה נִגְלָה לִי בְהָרֶיךָ
וּגְשָׁרֶיךָ עַל תְּהוֹם
וַתִּדְהַמָּה בְּחִדְרֶיךָ
לִילָה נְיוֹם.
רְאִיתִי יָלֵד קָטָן עַל שְׁפַת הַמַּיִם
כְּפָרְחִים כְּפֹת רִגְלָיו
וְצַפּוּרִים יְפוֹת כְּנַפִּים
עָפוּ אֵלָיו.

וְעוֹד לֹא מְאַחֵר לִי
לְשֹׂאֵל לָךְ לְשִׁלּוֹם
מִכָּאֵן וְעַד מָחָר לִי
שְׁעוֹת רַבּוֹת לְחֵלֶם.
וְעוֹד לֹא מְאַחֵר לִי
לְשֹׂאֵל לָךְ לְשִׁלּוֹם
מִכָּאֵן וְעַד מָחָר לִי
שְׁעוֹת רַבּוֹת לְחֵלֶם.

דַּעְתִּי אֶת עֲנִיךָ וְשִׁמְחוֹתֶיךָ
מִדְּבַרְךָ וְיִרְקוֹתֶיךָ
וּכְאֲבֶיךָ וּבְרִכּוֹתֶיךָ
אֶהְבֶּתֶךָ.

על השירים : יצחק ברוכי

הכתובת למשלוח מאמרים למערכת : bimkomon@gmail.com
המערכת : דינה ספראי, טליה גולדנברג, תמר דגני, ניר יעקבי ושרית פישביין.